

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

Deum magis timendum esse quàm homines. cap. cxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

1. Reg. II. Dixerunt omnes viri Iabes ad Naas, Habeto nos foederatos, & seruiemus tibi. Et respondit Naas Ammonites, In hoc feriam vobiscū foedus, vt eruam omnium vestrum oculos & extros, ponāmque vos opprobrium in vniuerso Israēl. Et dixerant viri Iabes, Concede nobis septem dies, vt mittamus nuncios ad vniuersos terminos Israēl: & si non fueris qui defendat nos, egrediemur ad te.

22. 2. Reg. 13. Ait rex emissarii qui circumstabant eum, Conuertimini, & interficite sacerdotes Domini: nam manus eorum cum David est, scientes quod fugisset, & non indicauerunt mihi.

2. Reg. 13. Apprehendit Amnon sororem suam, & ait, Veni, cuba tecum, soror mea. Quae respondit, Noli frater mi, noli opprimere me: neque enim hoc fas est in Israēl. Noluit autem acquiescere precibus eius, sed præualens viribus, oppressit G eam, & cubauit cum ea. Et exosam eam habuit Amnon odio magno nimis: ita ut odium esset maius quo oderat eam, amore quo antè dilexerat. Dixitque ei Amnon, Surge & vade. Quae respondit ei, Maius est hoc malum quod nunc agis aduersum me, quam quod antè fecisti, expellens me. Et noluit audire eam: sed vocato pueru qui ministrabat ei, dixit, Eiice hanc à me foras: & claudo ostium post te.

Ibid. Praecepit Absalom pueris suis, dicens, Obseruote cùm temulentus fuerit Amnon vino, & dixerit vobis, percutite eum & interficite: & nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis. Fecerunt ergo pueri Absalom aduersus Amnon, sicut præceperat eis Absalom.

Prou. 30. Per tria mouetur terra, & quartum non potest sustinere: Per serum, cùm regnauerit: per stultum, cùm saturatus fuerit cibo: per odiosam mtilierem, cùm in matrimonio fuerit assumpta: & per ancillam, cùm fuerit hæres dominæ suæ.

De Christianis, & Gentium Ecclesia. CAP. CXV.

Off. 2. O C A B O non populum meum populum meum, & non dilectam dilectam.

Esa. 35. Lætabitur deserta & inuia, & exultabit solitudo, & florebit sicut lilium. Germinans germinabit. Dederunt in deserto aquam & fluuios, ad potandum genus meum electum, I populum meum quem acquisiui, vt virtutes meas enarraret,

65. 54. 65. Inuentus sum à non querentibus me, palam apparui his qui me non interrogabant. Dixi, Ecce ego, ad gentem quæ non inuocabat nomen meum. Lætare sterilis quæ non paris, decata laudem quæ non pariebas: quoniam multi filii deserte, magis quam eius quæ habet virum. Seruos suos vocabit nomine nouo, quod benedicetur in terra. Benedicent enim Deum venum. Benedicet me populus meus, quem elegi vt enarret virtutes meas.

1. Pet. 2. Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis: vt virtutes annuncietis eius, qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suum. Qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei: qui non consecutus misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti.

1. Io. 3. Charissimi, nunc filii Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus autem quia cùm apparuerit, similes ei erimus, quia videbimus eum sicut est.

Incerti. Christianus sibi ipsius potestatem non habet: sed Deo vacat. Christiani munus nihil aliud est, quam mortem meditari. Prorsus Christianus quietis & tranquillitatis, ac pacis amicus & familiaris est. Christiani hominis non habitum, sed animi affectum comproba.

Deum magis timendum esse quam homines. CAP. CXVI.

Timuerunt

IMVERVNT obstetrics Deū, & non fecerunt iuxta præceptum regis Ægypti, sed conseruabant mares.

Respōdit Balaam, Si dederit mihi Balac plenam domum Exod. 1. suam argenti & auri, non potero immutare verbum Domini Dei mei, vt vel plus, vel minus loquar.

Dixit Amasias ad hominem Dei, Quid fiet de centum 2. Par. 25. talentis quæ dedi militibus Israël? Et respōdit ei homo Dei,

Habet Dominus vnde tibi dare possit multò his plura.

Cum rex Amasias Israëlitas prelio conduxisset, ipsi que centum argenti talenta dediſ scholium set, accedens Propheta, veruit eum conductos milites ad belli societatem accipere. Atque Damasc. B contemptis centum talentis Deo paruit: eique obedientia victoriam conciliauit.

Dixerunt senes ad Susannam: Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscentia tui sumus: quam ob rem assentire nobis, & commiscere nobiscum. Quod si nolueris, dicemus contra te testimonium, quod fuerit tecum iuuenis, & ob hanc causam emiseris puellas abs te. Ingemuit Susanna, & ait, Angustiae mihi sunt vndeque. Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egro, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu Domini.

Respondent tres pueri regi, dicentes, Non oportet nos de hac re responderi tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest nos eripere de camino ignis ardantis, & de manibus tuis, ô rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi quia Deos tuos non colimus, & statuam auream, quam statuisti, non adoramus.

Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Mat. 10. Timete autem potius eum, qui potest animam & corpus perdere in gehennam.

Respondens Petrus & reliqui Apostoli, dixerunt: Obedire oportet Deo magis quam hominibus.

Modò enim hominibus suadeo an Deo? aut quæro hominibus placere? Si ad Gal. 1. huc hominibus placerem, Christi seruus non essem.

De mendacio & calunnia.

CAP. CXVII.

DOCAVIT ad se homines domus suæ, & ait ad eos: En introduxit Gen. 39. virum Hebreum, vt illudetur mihi: ingressus est ad me, vt coiret cum me. Cumque ego susclamasset, & audisset vocem meam, reliquit pallium quod tenebam, & fugit foras.

Non mentiemi, neque calumniantur vnu quisque proximum suum.

Non falsum testimonium dices aduersus proximum tuum. Si steterit testis Leuit. 19. mendax contra hominem, accusans eum impietas, stabunt ambo quoru causa est, ante Dominum in conspectu sacerdotum & iudicem qui fuerint in diebus illis. Cumq; diligentissime perscrutantes inuenient falsum teste dixisse contra fratrem suu mendaciū, reddet ei sicut fratri suo facere cogitauit, & auferes malu de medio tui: vt audientes cæteri timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere.

Prædicauerunt ieiunium, & sedere fecerunt Naboth inter primos populi. Et 3. Reg. 21. adductis duobus filiis diaboli, fecerunt eos sedere contra eum. At illi scilicet, vt viri diabolici, dixerunt testimonium contra eum coram multitudine. Benedixit Naboth Deum, & regem: quam obrem eduxerunt eum extra ciuitatem, & lapidibus interfecerunt.

Perdes omnes qui loquuntur mendaciū. Disperdet Dominus vniuersa labia dolosa. Qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos: idem autem ipse sequitur aues volantes. Abominatio Domino labia mendacia. Qui congregat thesauros lingua mendacijs, vanus & excors est, & impingeatur ad laqueos mortis. Lingua mendax odit veritatem. Abominabilia coram Deo sunt labia mendacia. Sermo-